

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧—ભાદ્રપદ. અંક ૨ જી.

પ્રભુ સ્તુતિ.

શિખરિણી વૃત્ત.

પ્રબોધી^૧ ભવ્યોનાં કમળવન^૨ ઉર્વીતળ^૩ ફરી,
હરી મોહધ્વાન્ત^૪ પ્રચુરમત તારા^૫ અસી^૬ કરી;
વિરાજેછો સિંહાસન વિમળ ભામંડળ^૭ થકી,
જનસ્વામી ! જ્યો ઉદય શિખરીએ^૮ દ્યુતિપતિ.^૯

કુસુમમાલા.

(શ્રી વિમળ વિરચિત માળા પરથી)

વૃત્ત ઉપરનું.

સ્તવે સૂરાસૂરો, નૃપતિ પણ જ્યેને નમી રહ્યા.

૧ પ્રતિ બોધીને (૨) વિકસ્વર કરીને. ૨ ભવ્યજનો ૩ પી કમલનાવન ૪ પૃથ્વી. ૫ મોહ-અગ્નિ ૬ પી અધિકાર. ૭ પ્રચુર (અનેક) મત (દર્શન) ૮ પી તારાઓ. ૯ અહણ કરીને-નિસ્તેજ કરી દર્શને. ૭ નિર્મળ ભામંડળ (તેજનું મંડળ)—Halo of light. ૮ શિખરી=પર્વત; ઉદય શિખરી= ઉદયાચળ. ૯ સૂર્ય.

૧૬

આમાનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અસિધારા તીવ્ર પ્રચુર તપને જે તપી રહ્યા,
 અમારા એ સ્વામી ચરમ જિનતું ધ્યાનજ ધરી;
 અથી અર્પું પ્રશ્નોત્તર કુસુમમાળા રસભરી. ૧
 કશું ગાહ્યું પ્રાણી ? ગુરુવચન શ્રેણી હિતકરા;
 ત્યજીને શું દૂરે વસવુંજ ? અઠાર્ય શ્રમ ભર્યા;
 અહો ! આ ભૂભાગે કવણ જન પદો ગુરુ તણી;
 હહે ? તત્ત્વાર્થી જે સતત ચતતા મૃદિત ભણી. ૨
 કશું સઘ ઝછેદે વિબુધ ? ભવઠેરી નિસરણી;
 અપાવે મુક્તિ કો ? કરણીસહ જે સચ્ચિદમણિ.
 કયું માર્ગે ભાતું ? ધરમ; શુચિ કો ? જે શુદ્ધમના;
 વિવેચી પંડિતો; વિષ શું ? અવધીર્યા ગુરુજના. ૩
 કશો આ સંસારે બહુ બહુ ફરી સારજ અહો ?
 પરસ્વાર્થે જે આ જનમ તુજ તે જન્મજ ખરો;
 મદિરા પેટે શું મનહર કહો ? સ્નેહજ નદી;
 દુઃખો દ કો ચોરો ? વિષય જન્મ્યા માનસ થકી. ૪
 વધારે કા શ્રેણિ ભવ તણીજ ? તૃણા વિષયની;
 દીસેછે કા વૈરી ? અસુખદ અનુદોગજ સહી;
 ભય પ્રાણી પામે અતનુ વદ શાનો ? મરણનો;
 છતે નેત્રે અન્ધ પ્રભુ કવણ ? રાગી જન અહો. ૫

૧ ખડ્ગની ધાર જેવું તીક્ષ્ણ. ૨ છેલ્લું; અર્થાત્ એવી શમા (શ્રી મહાવીર) ૩ અહિં પ્રશ્નોત્તરમાં પ્રશ્નની સાથેજ તેના ઉત્તર આપેલા છે; જેમકે ગ્રાહ્ય એટલે અહણ કરવા યોગ્ય શું ? તો કહેછે કે હિત કર એવી ગુરુના વચનની પકિત. ૪ પ્રયત્ન કરનારા (છે) ૫ જનસમાજના લાભાર્થે. ૬ બુદ્ધિ શાળા પુરૂષો ભવશ્રેણિને છેદે છે. ૭ માનરૂપી મણિ. ૮ ગુરુ જનની અવધીરણા કરવી એજ વિષ છે. ૯ મનથી ઉત્પન્ન થયેલા ત્રિષયો.

ચિંતામણિ.

૨૬

કહો આ લોકે કો પ્રખળ જન કેરું પદ લહે ?
 તરણી ખાળાના નયનશરથી ના વ્યથિત જો,
 સુધા કેરું કર્ણજલિ થકી કદિ પાનજ ચહે,
 (તો) ભૂયાં વિદ્વતાએ^૧ સુમુરજન શિક્ષા વચન લે,^૨ દ
 ગુરૂતા ઇચ્છે જો, કદિ ન કર યાગ-આ પરકને;
 ચરિત્ર સ્ત્રી કેરું ગહન નહિં ભૂલે ચતુર તે;
 નહિં સંતોષી જે નર સરવથા દુર્ગત^૩ સહી,
 પ્રવૃત્તિનિર્દોષા-જીવન^૪ નરનું; અન્યજ નહિ. ૭

મોતીચંદ્ર ઓધવજી ભાવનગર.

ચિંતામણિ.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૨૫૫ થી શરૂ.)

શ્રાવકો, જે તમારે આર્હતધર્મના સંપૂર્ણ અધિકારી થવું હોય
 તો તમારી પ્રવૃત્તિ કર્તવ્યપરાયણ સખજો. કર્તવ્યની પ્રવૃત્તિ એજ
 ખરેખરી પ્રવૃત્તિ છે. તમે અવિરત ધર્મના અધિકારી છો, તેથી
 તમારે સંસાર વ્યવહારની પ્રવૃત્તિ પણ કરવી જોઈએ. તેમાં એટલું
 ધ્યાન રાખજો કે, એ સંસાર વ્યવહારની પ્રવૃત્તિ પણ પારમાર્થિક
 પ્રવૃત્તિથી પ્રતિકૂલ નહીં હોવી જોઈએ; પણ અનુકૂલ હોવી જોઈએ.
 જોજ પ્રાપ્તવ્ય સહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકાવા સાથે સંસાર વ્યવહાર
 માં પણ સુખ મેળવી શકાય છે. આળસનો ત્યાગ અને ઉદ્યોગનો

૧. વિદ્વતાએ ભરેલાં. ૨. અહણકર. ૩. દરિદ્ર. ૪. નિર્દોષ પ્રવૃત્તિવાળું
 જીવન એજ જીવન. અન્ય જીવન એ જીવન નહીં (પણ મૃત્યુજ સમજવું.)

૨૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

આદર કરવો જોઈએ. અને તે ઊદ્યોગ પણ ઐહિક પારલૌકિક અને પ્રવૃત્તિને અનુકૂલ હોવો જોઈએ. એવી પ્રવૃત્તિજ વાસ્તવિક રીતે શ્રાવકધર્મની સત્યતા પ્રદર્શિત કરેછે તથા પરમ સુખનું મૂળ થાયછે.

આ પ્રવૃત્તિ પાપ તથા પુણ્યને લઈ બે વિભાગમાં આવેછે એટલે પાપ પ્રવૃત્તિ અને પુણ્ય પ્રવૃત્તિ—એવી રીતે તેના નામ પડેછે. પાપ પ્રવૃત્તિ ગૃહસ્થને દેશથી ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. તેના પણ સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ એવા બે ભેદ પડેછે એટલે સ્થૂળ પાપ પ્રવૃત્તિ ગૃહસ્થને દેશથી અને સર્વથી ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. અને સૂક્ષ્મ પાપ પ્રવૃત્તિ દેશથી ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. પુણ્ય પ્રવૃત્તિ સર્વદા આદરણીય અને અનુકરણીય છે. તે પ્રવૃત્તિની પવિત્રતાથી પ્રાણી અનુક્રમે રત્નત્રય ધરી થઈ સિદ્ધ શિલાનો અધિકારી થઈ શકેછે.

પુણ્ય પ્રવૃત્તિના પવિત્ર પ્રભાવથી પ્રાણી પ્રશંસનીય અને પૂજનીય થાય છે. તે સાથે તેમણે સર્વાત્મભાવ,—સર્વમાં આત્મભાવ ખતાવી મમતા રાખવી તથા પ્રેમ રાખી ઠાઠનો તિરસ્કાર કરવો નહીં, દયા અને સમતા સર્વદા ધારણ કરવી.

શ્રાવક ભાઈઓ, તમારે તમારા વ્યવહાર માર્ગમાં સર્વદા નીતિનું અવલંબન કરવું. જે વર્તનથી પરિણામ સાફ આવે, અથવા જે કર્મનું ફળ પરિણામે સુખકર નીવડે તે વર્તન જ કર્મના નિયમોને “ નીતિ ” કહેછે એ નીતિના નિયમો આ સંસારમાં રહી પાળવા તેનેજ “ વ્યવહાર ” કહેછે. વળી માનવ જીવિતના હેતુ રૂપ ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય તેવા નિયમોને પણ નીતિના નિયમો કહેલા છે. તે પણ યથાર્થ છે. આવા નીતિ નિયમોનું અવલંબન કરી શુદ્ધ વ્યવહાર માર્ગે ચાલનારા મહાશયો આર્હત ધર્મના અધિકારી છે.

ચિંતામણિ.

૨૯

~~~~~

સદ્ગુણી શ્રાવકો, તમારે શાંતિનો મહાન્ ગુણ ધારણ કરવો. શાંતિનો સંબંધ સ્વભાવની સાથે રહેલો છે. શાંત સ્વભાવ વાળો માણસ દીર્ઘ અને ઊંડી વિચાર શક્તિવાળો હોઈ શકે છે અને તેથી તે નીતિના પવિત્ર નિયમોને શોધી પાળી શકે છે. આ જગતમાં સર્વ માન્ય નીતિનું બંધારણ પણ શાંત વિચારથી બંધાવું જોઈએ. શાંત વૃત્તિ વિના વિચાર એકાગ્ર થઈ શકતો નથી. તેમાં વૃત્તિની એકાગ્રતા થવાની જરૂર છે. આથી શાંતિનો મહાન્ ગુણ સંયમની સાથે ઉત્તમ સંબંધ ધરાવે છે. શાંતિના મહાન્ ગુણની સેવા કરનારા મહાશયોના ચરિત્રો શ્રીજૈન શાસનમાં ક્ષણે ક્ષણે આવે છે આનંદધનજીના ઉદ્દગાર અનેક સ્થળે શાંતિના સંબંધથી અલંકૃત છે. શમતા અને શાંતિની ભવ્યતા વિષે એ મહાનુશયના સદ્વિચારો ખરેખરા મનન કરવા યોગ્ય છે. આવી શાંતિનું સેવન કરનારા શ્રાવકો આર્હતધર્મના પૂર્ણરીતે અધિકારી થઈ શકે છે.

શ્રાદ્ધો, તમારે એક મહાન્ ગુણ સેવના યોગ્ય છે તે ક્ષમાગુણ છે. ક્ષમાગુણની મહત્તા વિષે જટલું કહીએ તેટલું થોડું છે. ક્ષમા પણ શાંત સ્વભાવમાં જ રહેલી છે. અપરાધથી કંપાયમાન થતાં પ્રાણીઓને ક્ષમા આપવાથી જટલું આશ્વાસન મળે છે? ક્ષમારૂપ દિવ્યશક્તિ ક્ષમાવાનું ને દિવ્ય બતાવે છે અને તે લોકોત્તર ગુણથી અલંકૃત થાય છે. આ ક્ષમામાં અન્યાય નહીં જોઈએ. ક્ષમા ન્યાયસહિત હોવી જોઈએ. ક્ષમાવડે અનીતિને ટેકા નહીં મળવો જોઈએ. પણ તે સાથે નિર્દયતા ન જોઈએ. સર્વથી ક્ષમાગુણની પ્રશંસા શાસ્ત્રકારો વિશેષ કરે છે. એ મહાન્ ગુણને લઈ જૈન મુનિઓ ક્ષમા શ્રમણ કહેવાય છે. જેના હાથમાં ક્ષમારૂપ ખડ્ગ હોય તેને ઠાઈપણ પરાભવ કરી

૩૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શકતું નથી. પુરૂષનું આભૂષણ રૂપ છે, રૂપનું આભૂષણ ગુણ છે, ગુણનું આભૂષણ જ્ઞાન છે અને જ્ઞાનનું આભૂષણ ક્ષમા છે. શક્તિ વગરના પુરૂષોનું અને શક્તિવાળા પુરૂષોનું બળક્ષમા છે, આ લોકમાં ખરેખર વસીકરણ ક્ષમા છે, ક્ષમાથી શું સિદ્ધ નથી થતું ? આવે ક્ષમાગુણ જનામાં સર્વદા જગત હોય તે શ્રાવક આર્હત ધર્મને અધિકારી થાયછે.

આટલું વિવેચન કરી મુનિ વૈલવ વિજયે પોતાનું વ્યાખ્યાન સમાપ્ત કર્યું. તેમના વચનામૃતથી તૃપ્ત થએલી સર્વ પરિષદ પરમ આનંદને પ્રાપ્ત થઈ અને આદીશ્વર ભગવાંતનો જય ગોલાવી તત્કાલ વિસર્જન થઈ ગઈ.

અપૂર્ણ.

અસલ ફકીરી અથવા ખરી નિર્ઐયતા.

(લેખક મુની ગુણરાગી કર્પુર વિજયજી.)

(અનુસંધાન પાને ૨૪ થી ચાલુ.)

સર્પ જન્મ કાંચળીનો ત્યાગ કરે તેમ બાહ્ય પરિગ્રહ માત્રનો ત્યાગ કરી અંતરંગ કામ ક્રોધાદિક અરિ વર્ગને જન્મણે જય કર્યો છે. તેઓજ ખરો નિર્ઐય છે.—નિર્ઐય નામને તેઓજ સાર્થક કરે છે. પરંતુ તેથી ઉલટા વર્તનારા તો નિર્ઐય નામને બોળે છે—સજવે છે. અસબત એવા દંભી—માયાદેવીના સેવકાને તેમના પ્રતિકૂળ વર્તન માટે ઘટિત શિક્ષા થશેજ થશે. એમાં કશો સંદેહ નથી. ઉપરામ રસમાં ઝીલતા ક્ષમા શ્રમણો, નિંદક કે વાંદક ઉપર સમભાવને ધરતાં સમાધિસ્થ રહે છે. તેઓ કષાય કલુષિત લિંગ ધારીઆની પેરે કાણુમસો કાણુ તોલો.

અસલ શ્રદ્ધા અથવા ખરી નિર્મયતા.

૩૧

યિતા નથી. નિંદકને વગોવતા કે વંદકને વખાણતા નથી. બંને પર સરખી હિત બુદ્ધિજ ધારે છે, ખરા યોગીશ્વર એજ કહેવાય છે કે જેઓ ગમે તેવા વિષમ સંયોગો વિષે પણ એક ક્ષણ માત્ર સમ-ભાવ ત્યજતા નથી. ખાછી સ્વચ્છંદપણે સાધુ વેષ ધારણ કર્યા છતાં ભોગી ભ્રમર પેરે વિવિધ વિષય વાસના વિવશ થઈ તુચ્છ આશાના માર્યા જ્યાં ત્યાં ભટકનારા તો, ભીખારી લોકાથી પણ, (યોગ બ્રષ્ટ હોવાથી) ઉતરતા છે, કાઠ રીતે ચઢીઆતા તો નથીજ. એવા પાપ અમણો પવિત્ર શાસનની પ્રભાવના કરવાને બદલે ઉલટી હીલના કરે છે. તેથીજ શાસ્ત્રમાં તેઓ અદિક્ કહ્યાણ કરનારા કહેવાય છે. યશ સ્ત્રીર્તિની અભિલાષા નહિ રાખતાં કેવળ આત્માર્થીપણે વર્તનારા સુસાધુ જનો તો માન અપમાન કે નિંદા સ્તુતિને સમજ ગણે છે તેવે પ્રસંગે હર્ષ શોક કરતાજ નથી. તેના અવબૂત યોગીશ્વરે સર્વથા વંધ છે. તેવા મુમુક્ષુઓજ પ્રતિદિન અપ્રમત્તપણે વર્તી ગુણ શ્રેણી પર ચઢતા જતાં અનુક્રમે મોક્ષ મહેલમાં અક્ષય સ્થિતિ કરી મહાલે છે. પરંતુ પરિગ્રહ (અમળા) ના ભારથી ભરેલા દ્રવ્ય સિંગીઓ તો કેવળ દુઃખ પાત્ર હોઈ અધોગતિનાજ ભાગી થાય છે, એટલુંજ નહિ પણ તેઓને પછી જાંચું આવવું અત્યંત કઠિન થઈ પડે છે. છતાં કેવળ મોહના માર્યા તેઓ ખાપડા અતિ અહિતકર અવળે રસ્તે વર્તી ચારે અતિમાં રવડે છે. ત્યાં દીન અનાથ એવા તે ખાપડાને આધાર કાણુ? કાઈ કહેતાં કાઈજ નહિ. આનું કારણ માત્ર એજ કે તેમણે સર્વ સુખદાયક સર્વજ્ઞ લાભિત સત્ય ધર્મને સ્વચ્છંદ વર્ત-મથી ધડકા માર્યો, એક સામાન્ય પણ રાજા, અમાત્ય વગેરે અધિ-કારીનું અપમાન કરવાથી અપમાન કરનારને સખ શિક્ષા ભોગવવી પડે છે તો પછી ત્રિભુવનપતિ શ્રી તીર્થંકર મહારાજની પરમ હિત-

‘३२

ଆଜିତାନ୍ତେ ପ୍ରକାଶି.

કારી પવિત્ર આજ્ઞાનું આપમતિ (આપખુદી) થી અપમાન—અવજ્ઞા અનાદર—તિરસ્કાર—ઉલ્લંઘન કરવાથી તેમ કરનારની શી વલે થશે તે સહજ સમજી શકાય તેણું છે. બાહ્ય અને અંતર ઉભય અથ (અંથિ—પરિગ્રહ) નો પરિહાર કરવાથીજ નિર્ઐથપણું સિદ્ધ થાય છે. તે વિના તે સિદ્ધ થતું નથી. માટેજ પરમાત્મ પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞાને અક્ષરશઃ અનુસરવાના કામી મુમુક્ષુ જને દ્રવ્ય અને ભાવ ઉભય પરિગ્રહ અવશ્ય પરિહારવો ઘટે છે. દ્રવ્ય માત્રના ત્યાગથી અંતર શુદ્ધિ કર્યા વિના નિર્ગિષપણું પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી માટેજ પરમ પદના અભિલાષી જનને ઉભયનોજ પરીહાર કરવો અવશ્યનો છે. દીક્ષિત થયા છતાં દ્રવ્ય પરની અનુચિત (અધટિત) મૂર્છા પોતાના સંયમ પ્રાણને અવશ્ય અપહરે છે એટલુંજ નહિ પણ તે મૂર્છિત મુમુક્ષુને મોક્ષને બદલે સંસાર ક્ષણ આપે છે. અહા ! તોગણુ દારૂણ દુઃખદાયી દ્રવ્ય મૂર્છા વિચારીનેજ પ્રવૃત્તિ કરે તો તેને આગડી મોટી હાણુ ખમવી પડેજ નહિ. ખરા યતીશ્વરો જગતથી ઉદારોને રહે છે. તેઓ ઉત્તમ પ્રકારની ક્ષમા, ઉત્તમ પ્રકારની મૃદુતા (નર-માશ) ઉત્તમ પ્રકારની ઋજુતા (સરલતા) ઉત્તમ પ્રકારની મુક્તિ (સંતોષ) ઉત્તમ પ્રકારની તપસ્યા (ઈચ્છા નિરોધ) ઉત્તમ પ્રકારનો સંયમ (ઇંદ્રિયાદિ નિગ્રહ) ઉત્તમ પ્રકારનું સત્ય (હિત મિત ભાષણ) ઉત્તમ પ્રકારનો શૌચ (પવિત્રતા) ઉત્તમ પ્રકારની અક્રિ-ચનતા (સર્વથા પરિગ્રહ રહિતતા) અને ઉત્તમ પ્રકારનું બ્રહ્મચર્ય (બ્રહ્મચરિતા, આત્મરતિપણું) એ દશવિધ શુદ્ધ યતિ માર્ગને અક્ષરશઃ અનુસરવાળા હોયછે. તેઓને શત્રુ મિત્ર સરખા છે. પરમ કૃણા રસથી તેઓનું હૃદય સદા દ્રવિત (ભીનું) જ હોયછે ગંભીરતાથી સાગરની તુલના કરતા તે મહાશયો અન્ય જનોને બેધકારી

અસલ ક્રીડરી અથવા ખરી નિર્ઘેયતા.

૩૩

થાય છે, અને અપ્રમત્તતાના ઉંચા શિખરપર ખીરાજી અન્ય ભવ્ય સમૂહને ઉત્તમ દૃષ્ટાંત ભૂત થાય છે. ઉક્ત મહાનુભાવો કમળનીપેરે ભોળા પંકથી ન્યારાજ રહે છે, તેથીજ તે શુદ્ધાશયો મુક્તિ યુવતી (કન્યા) ને વરવા યોગ્ય બને છે, અર્થાત્ આવા સંવિદ્-શુદ્ધાશય સજ્જનોનેજ મુક્તિ કન્યા સ્વયંવરમાળા આરોપે છે અને કાયમને માટે પોતાના વલ્લભ (સ્વામી) તરીકે સ્વીકારી તેમને અનંત અક્ષય અવ્યાબાધ સુખના ભોક્તા કરે છે. પરંતુ જ્યો આથી વિલક્ષણ સ્વભાવના છે, તેઓથી તો મુક્તિકન્યા દૂરજ રહે છે. જાણે ગુણના દ્વેષીજ હોય તેમ ગુણી જનોનો સહવાસ પણ જ્યો કરતા નથી, જાણે દોષનાજ પક્ષપાતી હોય તેમ જેમને તેવા હીણા માણસોનીજ સોળત રૂચે છે, જ્યો પ્રમાણિક પંથ તજી અપ્રમાણિક માર્ગનેજ અવલંબી રહે છે, સદ્યુણીની સ્તુતિ નહિ કરતાં અન્યાયી અને દુરાચારી દુર્જનનીજ ખુશામત કર્યા કરે છે, યાવત્ આત્મશ્લાઘા અને પરાપવાદ કરવામાંજ કુશળતા વાપરે છે, તેવા સ્વચ્છંદચારી સાધુજન ઉપર પરમ ન્યાયી પ્રભુ શીરીતે પ્રસન્ન થાય ? જ્યો શાંતિ-સુખદાયક ભવભીતિવારક, અમૂલ્ય ઉપદેશ દાનથી ભવ્યજનોદ્ધારક, પરમશાંત મુદ્રાલંકૃત શ્રીજિનેશ્વરાદિકની પરમ સમાધિકારક સન્મૂર્તિની ઉચિત ભક્તિ-સેવા બહુ માનાદિકનો આપમતિથી અનાદર કરી ઉત્પથ ગ્રામી મુગ્ધ જનોનો પરિચય-આદર કરે છે તેવા સ્વચ્છંદ વર્તન-માટે ભવાંતરમા તેમનોજ આત્મા પરિતાપ સહન કરશે. જ્યો મર્યાદા મુકી, નાના પ્રકારના રસમહુણ કરવામાંજ કે મોજમાં આવે તેવું આડું અવળું વેતરવા (મુખરીપણા) માંજ રસના (જીભ)નું સાર્થક પણ માને છે. પરંતુ જ્ઞાની પુરૂષોના હિતબોધ મુજબ

૩૪

આત્માનંદ પ્રકાશ

ભોગને રોગ સમાન અથવા વિષય રસને વિષ (હલાહલ ઝેર) સમાન લેખી તેથી લગાર પણ વિરમતા નથી, યાવત્ ઉચ્છ્રંખલ થઈ જમ આવે તેમ મદ-મત્તની પેરે બક્યા કરેછે, તેઓનું ભવ્ય (ભલું) થવું વેગળું જ છે. જ્યો આત્માની સહજ (સ્વભાવિક) સુગંધ (સુવાસના) નો અનાદર કરી, કવળ કૃત્રિમ પુદ્ગલિક સુગંધ લેવા લલચાય છે અને દુર્ગંધ પ્રતિદેષ (અડચી) ધારે છે એવા મુગ્ધ મુમુક્ષુ મહોદય-મોક્ષ મેળવવા ભાગ્યશાળી શીરીતે નીવડી શકે ? જ્યો પરમ ઉપગારી તથા ગુણનિધાન શ્રી ગૌતમ સદશ ગુરુ-મહારાજની દ્રવ્ય અને ભાવ (બાહ્ય અને અભ્યંતર) ભક્તિનો અપૂર્વ લાભ તથા અવગણી વિવેક વિકળ બની નીચ અબળા (પુંશ્વ-લી-કુલટા-કુમતિ-કુટિલા) નો સંગ-પરિચય કરી પૂર્વે અરિહંતા-દિક પંચ સાક્ષીથી મહણ કરેલા મહાત્મોને ઉંચા મૂકેછે અને પવિત્ર હંસ વૃત્તિ તથા કાગવૃત્તિ ધારેછે યાવત્ સિંહવૃત્તિ તથા શ્વાન વૃત્તિ ધારેછે તેવા અધમ અનાયારી વેષ વિડંબક હેવાનોના શા હાથ થશે તે સહજ સમજી શકાય તેવું છે. ગન વચન અને કાયાના યોગોને શ્રી વીતરાગ વચનાનુસારે નિયમમાં રાખવાથી ક્ષણાર્ધમાં પ્રાણી સ્વસમીહિત (વાંચિત) સાધી શકેછે, અને તેથી વિરૂદ્ધ વર્તતાં સંસાર ચક્રમાં વારંવાર છુંદાયછે, તે ઉપર શ્રી ઉપદેશ માળામાં કંડરિક અને પુંડરિકનું દ્રષ્ટાંત ખાસ ધડો લેવા યોગ્ય છે, તે આત્માર્થી સંજ્ઞનોએ ત્યાંથીજ જોઈ લેવું. એમ સમજી સ્વહિ-તકાંક્ષી કાણુ મુમુક્ષુ સંજ્ઞન ઉક્તયોગોનો દુરપયોગ-સ્વઅર્થ વર્તન કરી ભવભ્રમણ વધારવું પસંદ કરશે ? અપિતુ દોષજ નહિં. એવો કાણુ મુર્ખ શિરોમણી હોય કે ચિંતામણી રત્ન કાગડાને ઉડાડવા

અસલ ફકીરી અથવા ખરી નિર્મથતા

૩૫

માત્રમાં હારી જાય? એવો કાણુ બુદ્ધિનો ખારવટીઓ હોય કે ગજરા-
જને તણ ગર્દભ ઉપરસ્વારી કરવા સ્વીકારે? એવો કાણુ મતિહીન હશે
કે જે સુવર્ણ સ્થાળમાં ધૂળ ભરશે? એવો કાણુ મતિઅંધ હશે કે જે
મહાસાગર પાર પમાડવા સમર્થ પ્રવહણને ફક્ત એક ફલકની ખા-
તર ભરદરીઆમાં ભાંગી નાંખશે? તેમ આ દુસ્તર દુઃખોદધિથી
તારી ક્ષેમકુશળ મોક્ષનગર પહોંચાડવા સમર્થ સર્વ વિરતિ ચારિત્ર
રૂપ પ્રવર પ્રવહણ ઉપર પૂર્વ પૂણ્યયોગે આરૂઢ થઈ પછી કાણુ મંદ
મતિ કેવળ વિષય તૃષ્ણાનો વાહ્યો સ્વચ્છંદ વર્તનથી તેને વચાળેજ
ભાંગી નાંખી પેતાના આત્માને પણ દુઃખ દરિયામાં સાથેજ ડુબાડે
આવે પ્રસંગે દરેક ભવભીરૂ આત્માર્થી સજ્જનને કેટલું બધું ચેતતા
રહેવાનું છે તેનો સદ્દયને તો ખ્યાલ આવ્યા વિના રહેશે નહિ. ખાકી
કુર્વિદ્ધ (અર્ધ દિગ્ધ) ને માટે તો સમજવવા બ્રહ્મા સરખો પણ
સફળ થઈ શકતો નથી તો પછી આપણા જેવાનું તો શું ગળું?
અર્થાત્ તેવા મિથ્યાકંબરી-પંડિત મન્યને સમજવી-ટેકાણે આણ-
વાનો એકે ઉપાય દેખાતો નથી. છેવટે થાકીને ‘ પાપપાપેન પચ્યતે ’
એજ સિદ્ધાંત પર આવવું પડે છે. આમ જ્ઞાનાંદી શ્રીમદ્ ચિદા-
નંદજી મહારાજજીએ આપણુ અજ્ઞાનને દુકંમાં અસલ નિઅંથ
(સાધુ-આણગાર) નું સ્વરૂપ સમજવી આપણું ધ્યાન સત્ય વસ્તુ
તરફ ખેંચ્યું છે. જે આવા મહાપુરૂષનાં પ્રમાણિક વચનથી આપણને
સત્ય વસ્તુનું (અત્ર અધિકારે સુગુરુનું) ભાન થયું તો આપણને અવ-
શ્ય ખોટી વસ્તુ ઉપર અરૂચિ-ત્યાગ ભાવ થવો જોઈએ. તતઃ જ્ઞાન-
સ્વફલં વિરતિઃ સૂર્યનો ઉદય થયે છતે અંધકારનો નાશ થવોજ
જોઈએ તેમ સત્ય જ્ઞાન પ્રકાશથી અનાદિ અવિદ્યા-અવિવેક ટળવોજ

૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જોઈએ. જગતમાં પરીક્ષક લોકો સુવર્ણ રત્નાદિક બરાબર પરીક્ષા પૂર્વક જ લે છે, તે વિના લેતા નથી. આવો પ્રગટ વ્યવહાર અનુભવ સિદ્ધ છતાં તત્ત્વ પરીક્ષામાં પ્રાણી બેદરકાર રહે તે ઝોછા બેદની વાત નથી. આવી બેદરકારીથી અને મુગ્ધ અને મુગ્ધાઓ કુચુરના પાસમાં પડી વિપરિત આચરણથી આત્માને મલીન કરી અધોગતિ પામ્યા છે. આવું પવિત્ર શાસ્ત્ર પ્રમાણથી જાણતાં છતાં રાગાદિ થઈ વિવેક વિકળ બની પ્રાણી અવળે રસ્તે દોરાય તેમાં શું આશ્ચર્ય ? માટે મધ્યસ્થતા પૂર્વક સર્વજ્ઞ કથિત આગમ અનુસારે તત્ત્વ પરીક્ષા કરી શુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મનો નિર્ધાર કરી અશુદ્ધનો સર્વથા ત્યાગ અને શુદ્ધનો સર્વથા સ્વીકાર કરવો વિવેકી સજ્જનોને સર્વદા ઉચિત છે. અને બાહ્યાડંબરી-દંભી-માયાદેવીના ભક્તોની પેરે ધર્મના બાને મુગ્ધ જનોને ઠગવામાં મહા પાપ છે એમ સમજી સારા ભાગ્ય યોગે સાંપડેલા સાધુ વેષ (ભેષ) ને ભજવવા ભવસીરુ મુનિજનોએ સતત પ્રયત્ન કર્યો થયે છે. 'ઉત્તમ સંગે ઉત્તમતા વધે' એ વૃદ્ધ વાક્ય પ્રમાણ કરી જમ જગ જયવંતા જિનશાસનની પ્રભાવતા થવા પામે તેમ મુગ્ધ-હુવર્ગને સમય અનુસરી વર્તવા વિનંતી છે. આશા છે કે તે સફળ થશે.

જમના ઉપર કેવળ જૈન ધર્મનો જ નહિ કિંતુ સારી આલમનો આધાર છે તે મહાત્માઓનું વર્તન કેવા ઉત્તમ પ્રકારનું જોઈએ ? તેમની કહેણી અને કરણી કેવી એક સરખી જોઈએ ? ઉદ્ધત ઘોડાની જમ અવળે રસ્તે જ દોરી જતાં મન અને ઈંદ્રિયોને કાબુમાં રાખવા તેમણે કેવા સાવધાન રહેવું જોઈએ ? ચિંતામણી સદૃશ નવ દ્રાટિ શુદ્ધ અભ્યર્ચનું રક્ષણ કરવા નવ અક્ષવાડો તેમણે કેવી શુદ્ધ પાળની

અસલ ફકીરી અથવા ખરી નિર્મથતા.

૩૭

જોઈએ ? તેમજ નિર્મળ સ્ફટિક રત્ન સમાન શુદ્ધ આત્મસ્વભાવ પ્રગટ કરવા તેમણે ચંડાળ ચોકડી (ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ) નો સર્વથા ત્યાગ કરી ઠેવી નિષ્કપાય કૃત્તિ ધારવી જોઈએ ? નિર્મળ ધર્મ ધુરીણ થઈ અહિંસાદિક પંચ મહાવ્રતોનો અપાર ભાર ઠેવી સાહસીકતાથી નિર્વહ્યો જોઈએ ? વળી પવિત્ર પંચાચાર પોતે પાળવા તથા અન્ય સુમુશુ વર્ગ પાસે પ્રતિદિન પળાવવા તેઓ ઠેવા પ્રયત્ન શીલ જોઈએ ? તથા પરમ પવિત્ર પ્રવચન માતા (પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુપ્તિ) નો પરમ આદર કરવા તેઓ ઠેવા લબ્ધ લક્ષ્ય હોવા જોઈએ ? તેને માટે તો પવિત્ર જૈનાગમજ પ્રમાણ છે. ઉક્ત આગમમાં સત્ય-નિર્દોષ સુમુશુ માટે જે જે રીતિ નીતિ જણાવેલી છે તે તે સર્વ સંપૂર્ણ આદરથી આદરતાંજ ખરી નિર્મથતા ટકી શકે છે. તે વિના ઠેવળ લિંગધારીપણું તો માત્ર વિડંબના રૂપજ છે. મહા લબ્ધિ પાત્ર શ્રી ગૌતમસ્વામી જેવો ઉત્તમ વેષ ધારણ કર્યા છતાં જ્યો ઇન્દ્રિયોના દાસ છે, પવિત્ર બ્રહ્મચર્યના ધાતકારી સ્ત્રી પરિચયાદિકને નિઃશંક પણે સેવ્યા કરે છે; તેમજ જ્યો ક્રોધાદિ કષાય તાપને શાંત કરવાને બદલે ઉલટા વધારતાજ બળ છે, લોકલજ્જ તેમજ ધર્મ લજ્જા (મર્યાદા) ને લોપી સંસારની વૃદ્ધિ કરતા બળ છે, શ્રી અરિહંતાદિક પંચની સાક્ષીથી પવિત્ર પંચ મહાવ્રત ધારણ કર્યા છતાં તેથી વિરૂદ્ધ વર્તન કરે છે, ક્ષમાદિક દશ વિધ યતિ ધર્મનો આદર કરતા નથી, ગળીઆ બળદ પેરે પ્રમાદ વિવશ વર્તી પંચાચારનો અનાદર કરે છે; આવત અષ્ટ પ્રવચન માતાનો પણ કુપુત્રની પેરે તિરસ્કાર કરે છે; આવા અનાર્થ આચરણવાળાનું દ્રવ્ય લિંગ માત્રથી ભરું શી રીતે થાય તે સમજવું મુશ્કેલ નથી. તાત્પર્ય એજ છે કે સદ્ગુણો વિના લિંગ

૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

માત્રથી કંઈપણ વળવાનું નથી. એમ સમજી શાણા સજ્જનો સત્ય નીતિ રીતિ આદરી સઘ સ્વપર ઉપકાર સાધવા ચૂકશે નહિ.
તથાસ્તુ.

ભવાટવીમાં ભ્રમણતા.

(અનુસંધાન પાતું ૨૬૪ થી ચાલુ.)

હવે તેના પૂર્વના પુણ્યના પ્રભાવથી એક પવિત્ર પુરુષનો સમાગમ થયો. તે પુરુષ ભવાટવીના પશ્ચિમ ભાગે ઉભો હતો. તેની મુખ-મુદ્રા શાંત હતી. લલાટ ઉપર દિવ્ય તેજ ચળકતું હતું. મુખાકૃતિ ઉપર પરોપકાર, પવિત્રતા અને ધાર્મિકતા દેખાતી હતી. તેને જોતાંજ મુસાફર ખુશ થયો. તેના હૃદયમાં સ્વાભાવીક રીતે ભક્તિભાવ જાગ્યો થયો. તેણે આવી તે મહાત્માને વંદના કરી. પછી મહાત્માએ તે પુરુષને પુછ્યું કે, તું કોણ છે? અને ક્યાંથી આવે છે? મુસાફરે વિનયથી કહ્યું, હું મુસાફર છું. વિવિધ દેશ જોતો જોતો હુલો પડી આ ભવાટવીમાં આવી ચડ્યો છું. હવે આ ભવાટવીનો છેડો ક્યાં છે તે હું શોધું છું. આપ કૃપાલુ મહાશય, મને સારો માર્ગ બતાવશે તો ઉપકાર થશે. હું દિગ્ભૂદ થઈ ભમ્યા કરું છું; અનેક જાતના જંગલી પુરુષોએ આ અટવીમાં મારી વિડંબના કરી છે. હવે આપ કૃપા કરી સન્માર્ગ બતાવી મારો ઉદ્ધાર કરશે. તે મુસાફરના ચાવા વચન સાંભળી તે પવિત્ર પુરુષને દયા આવી. તેણે હાસ્ય કરી જણાવ્યું, ભદ્ર, તું ભવિક છું. આ ભવાટવીનો અહિં છેડો છે. પણ અહિંથી બે માર્ગ તારી દ્રષ્ટિએ પડશે. તેમાં જ દક્ષિણ માર્ગ છે, તેમાં

લવાટવીમાં બ્રમણતા.

૩૯

તું પ્રસાર થજ. જે વામ માર્ગ છે, તેને છોડી દેજ. જે વામ માર્ગે જઈશ તો તારે ફરીવાર લવાટવીનું બ્રમણ થશે. આટલું કહી તે મહા-શય અદશ્ય થઈ ચાલ્યા ગયા. પેલો મુસાફર તેમના વચનને અનુ-સરી દક્ષિણ માર્ગે ચાલ્યો અને છેવટે કેટલેક કાળે લવાટવીમાંથી તેનો ઉદ્ધાર થઈ ગયો.

વાંચનાર, લવાટવીમાં બ્રમણ કરનારા સંસારી જીવ રૂપ મુસા-ફરને જે પવિત્ર પુરૂષ મળ્યો, તે ચારિત્ર ધારી ગુરૂ હતા. ગુરૂએ તે ભવિક પ્રાણીને જે માર્ગ અતાવ્યા, તે જૈન અને મિથ્યાત્વ સમ-જવા. દક્ષિણ માર્ગ તે જૈન અને વામ માર્ગ તે મિથ્યાત્વ. તે મુસા-ફર જે વામ માર્ગ રૂપ મિથ્યાત્વે ચાલ્યો હોત તો તેને પાછું લવા-ટવીમાં બ્રમણ કરવું પડત. ઉપકારી ગુરૂએ તેને તેથી દક્ષિણ માર્ગે ચાલવાની સૂચના આપી હતી. દક્ષિણ માર્ગે ચાલનારે અને ગુરૂ ભક્તિથી પવિત્ર એવો જે જીવ રૂપ મુસાફર કામ, ક્રોધ, લોભ અને મોહ રૂપ ચાર કષાયને છોડી સદ્ગતિને પ્રાપ્ત થયો.

આ પ્રમાણે ભવિષ્યપ્રાણી આ લવાટવીનું સ્વરૂપ સમજી અને તેનો ઉપનય યથાર્થ રીતે જાણી ગુરૂનું શરણ લઈ પરમપદને પ્રાપ્ત થાય છે. ગુરૂનો પવિત્ર ઉપદેશ ઠેવું મહત્ત્વ કાર્ય કરે છે અને તે ઉપદેશની સહાયથી પ્રાણીને ઠેવું ખળ આવે છે તેનું આભેદુખ વર્ણન કવિપુલ શિરોમણી પદ્માનંદ નીચેના શ્લોકમાં કરે છે—

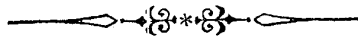
રે રે મોહહતાશ તાવકમિદં ચિક્ષૌરુષોઽજ્ઞમિતં
વિસ્રબ્ધં ભવસાગરે કિલ ભવાન્સંચમ્ય માં ક્ષિપ્તવાન્ ।
સંપ્રત્યાપ્તગુરુપદેશફલકઃ પારં પ્રયાતોઽસ્મ્યહં
શૌટીર્યં તત્ર વિચિતે યદધુના દોષ્ણોસ્તદા દર્શય ॥ ૧ ॥

૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

“ અરે અભાગી મોહ ! તારા આ પરાક્રમને ધિક્કાર છે. તે મારા જેવા વિશ્વાસી માણસને બાંધીને આ સંસાર રૂપ સાગરનાં નાખી દીધો. પણ હમણાં ગુરૂના ઉપદેશ રૂપ પાટીયું મને પ્રાપ્ત થયું છે, તેથી હુ એ મહાસાગરના પારને પામ્યો છું હવે જા તારી જુજમાં પરાક્રમ હોય તો બતાવજ. ” અહા ! આ કેવી હિંમત ! તે હિંમત આવવાનું કારણ ગુરૂનો ઉપદેશ હતો.

કચ્છ મહોદય

અથવા

મુનિવિહારનો મહિમા.

મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના પ્રભાવથી કચ્છદેશમાં આર્હત ધર્મની ઊત્તતિના શુભ ચિન્હો પ્રત્યેક સ્થાને પ્રકાશિ રહ્યા છે. આ અનૂપદેશનો ધાર્મિક ઉદય ઊત્કૃષ્ટ પ્રકારે થઈ રહ્યો છે. સ્થાને સ્થાને જૈન ધર્મના વિજયનાદના પ્રતિ ધ્વની નભોમડાને ગજવે છે. મિથ્યાત્વના કુરીવાજોનો ઉચ્છેદ નિર્મૂલથી થતો જાય છે. વ્યાખ્યાનશાલામાં જિનાગમની વાણી રૂપ સુધાનય વૃષ્ટિ થાય છે. કચ્છી જૈન પ્રજાના મુખમાંથી અભિનંદનના હૃદ્ગારો નીકલે છે. મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજની વ્યાખ્યાન વાણી સાંભળવાને લોકો ઉમંગથી ભાગ લેવા આવે છે.

ગયા શ્રાવણ માસની શુક્લ ત્રયોદશીનો દિવસ કચ્છદેશની રાજધાનીમાં મહોત્સવનો હતો. ત્યાં આવેલા દાદાના દેરાશરમાં ઘણા ઠાઠમાઠથી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. કચ્છીલોકો આત્માને

કચ્છ મહોદય.

૪૧

કૃતાર્થ કરવા તે મહોત્સવમાં આનંદ પૂર્વક પ્રવર્તતા હતા. અનેક વાજિત્રેના ધ્વનિઓથી કચ્છ ભૂમિને ગળવતો જલયાત્રાનો વરઘોડો મોટા આડંબરથી નીકળ્યો હતો. પૂજા વખતે કચ્છીભાષાના ધર્મ-ગીતથી જનમંદીરનો મધ્યમંડપ ગાજી રહ્યો હતો.

આજ ઘણો વખત થયા કચ્છ દેશમાં પ્રભુના વરઘોડાની અંદર પ્રભુની પાલખીને મળુરો ઉપાડતા હતા. આવા કુરીવાજની પ્રવૃત્તિ ઘણા દિવસ થયા એ અનભિજ્ઞ દેશમાં ચાલતી હતી; તે કુરીવાજને અનુચિત જણી મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજીએ દૂર કરાવ્યો છે. હવે પ્રભુની પ્રભાવિક પાલખીને આવકો વહન કરવા લાગ્યા છે.

આજે ઘણું વર્ષ થયા કચ્છ દેશમાં શીતળા સાતમ પાળવાનું મિથ્યાત્વ ચાલતું હતું. અજ્ઞાની અખળાઓ એ કુરીવાજને કદી પણ છોડતી ન હતી. આ મહામિથ્યાત્વને મહામુનિ શ્રી હંસવિજય-જીએ પોતાની વાણીના પ્રભાવથી દૂર કર્યું છે. પ્રતિબોધ પામેલા આવકો અને આવિકાઓએ એ કુરીવાજ દૂર કરવાના પ્રત્યાખ્યાન લીધા છે. ધર્મ પ્રભાવક મહામુનિશ્રીના પવિત્ર પ્રતિબોધથી ભદ્રેશ્વર તીર્થમાં શ્રી સુધર્મા સ્વામિની મૂર્તિ સ્થાપવાનો અને માંડવીના દેહીપ્યમાન દેરાસરમાં મહોપકારી આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદ સૂરિની મૂર્તિ પધરાવવા નિશ્ચય કરવામાં આવ્યો છે. ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાના મહોપકારી મહાશયોનું સતત સ્મરણ રહેવાના હેતુથી તેવો પ્રચાર સર્વ જૈનોએ અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે.

૪૨

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

~~~~~

સૌથી સરસ માર્ગ.

જ લોકો પોતાની વિચાર શક્તિને જરા વધારે લંબાવીને મનન કરશે, તેને સહજ જાણાશે કે “પુરુષ પ્રયત્ન કરે છે છતાં કેટલીક વાર એવું બને છે કે તેમાં તેને ક્તેહ મળતી નથી.” આ ઉપરથી એમ જણાય છે કે ક્તેહ મળવી અગર નહિ મળવી તે મનુષ્યના સ્વાધીનમાં નથી. હવે સ્વાભાવિક એવો સવાલ પેદા થાય છે કે ત્યારે તે ક્તેહ મળવી કાના સ્વાધીનમાં છે? આપણે કહી શું કે તે કર્મને આધીન છે. ત્યારે શું આપણે એમ માની લઈશું કે જમ કર્મમાં હશે તેમ બનશે? નહિ. તેમ માનવું કાયર અને ભીરુ પુરુષનું કાર્ય છે; તેમ કહેનારા લોકો કર્મની વ્યાખ્યા બરાબર સમજતા નથી. પ્રથમ તો ઉદ્યમ અને કર્મ એ બેઉ કાંઈ વસ્તુતઃએ ભિન્ન નથી. અન્ય શાસ્ત્રમાં પણ કહેલું છે કે પુરુષ પ્રયત્ન ને ईश्वर इच्छा, તથા यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोत्र दोषः આ વાક્યો આપણને એવું સૂચવે છે જ ઉદ્યમ કર્યા વિના તેમજ બુદ્ધિ પૂર્વક શક્તિનો ઉપયોગ કર્યા વિના કોઈ માણસ ઊંચી પાયરીમાં આવી શકતો નથી. અલબત્ત, જ કાર્યમાં કાંઈપણ લાલજ ન હોય તેને માટે ઉદ્યમ કરવો નિષિદ્ધ છે.

પરંતુ શુભ કર્મોમાં હમેશાં પ્રવર્તમાન રહેવું જોઈએ. આપણે કહીએ છીએ કે કર્મને આધારે સર્વ રહેલું છે, જ્યાં આપણે પૂર્વ ભવમાં તેમજ જન્મથી માંડીને અત્યાર સુધીમાં કર્મ કરેલાં હોય છે તેનું ફળ આપણા ભોગવવામાં પ્રત્યક્ષ આવે છે, તો તેના ઉપરથી પણ સમજાઈ જાય છે કે શુભ કાર્યમાં ઉદ્યમ કરવો તે દરેક મનુ

સૌથી સરસ ભાગ.

૪૩

જીવની ઉત્તમ દ્રવ્ય છે. 'કર્મ' નો અર્થ પણ એવો જ છે કે 'કાર્ય' - માત્ર લખ કે શુભ કાર્ય કરવું અથવા ઉદ્ધમ કરવો. શુભ કાર્ય કરે તો શુભ ફળ ઉત્પન્ન થાય છે અને અશુભ કાર્યનું અશુભ ફળ મળે છે. માટે કર્મ અને ઉદ્ધમ બેઉ જુદી વસ્તુ છે, એમ માનવું વ્યાજબી નથી. કોઈ વખતે શુભ કાર્ય કર્યા વિના સારા ફળની આશા રાખનાર માણસ મૂર્ખ છે. અલખત, શુભ કાર્ય કર્યું છતાં તેનું ફળ તત્કાળ ન મળ્યું તો અમુક કાળ પછી અગર જન્મોત્તરમાં તો જરૂર મળવાનું જ. આ વાત સર્વ શાસ્ત્ર સિદ્ધ છે. આપણે બીજનું દ્રષ્ટાંત લઈશું; કેટલાંક બીજ એવાં હોય છે કે જેને વાવ્યાં છતાં ફળ આવતાં થણી વાર લાગે છે, અને કોઈ એવાં પણ બીજ હોય છે કે જેનાં ફળ આપણને સત્તર મળે છે. જે પ્રમાણે સારાં અથવા નહારાં બીજના પ્રમાણમાં આપણને સારાં અથવા નહારાં ફળ મળે છે, તેજ પ્રમાણે આ પણ નિરંતર સમજવાનું છે જે સારા અથવા નહારાં કર્મનો બદલો પણ કોઈ પણ કાળે ભોગવ્યા વગર છૂટકો નથી.

જે પ્રમાણે બીજ કારણ છે અને ફળ વિગેરે તેનાં કાર્ય છે, તેજ પ્રમાણે પ્રથમ કરેલું કર્મ કારણ છે, અને હાલમાં જે આપણે તેનો ત્રિપાક ભોગવીએ છીએ તે કાર્ય રૂપ છે, માટે કારણથી કાર્ય કોઈ દિવસ ભિન્ન હોતું નથી. અને તેથી કરીને આપણે પ્રથમ જે શુભ અગર અશુભ કર્મ રૂપ ઉદ્ધમ કર્યો હતો તેનેજ આપણે ભોગવીએ છીએ. માટે શુભ અગર અશુભ ઉદ્ધમ જેનું નામ કર્મ અપાયેલું છે તેજ આપણને સુખ દુઃખ આપનાર છે. માટે શુભ ઉદ્ધમ કરવો તે ઉભય લોકને પવિત્ર કરનાર છે. ઉપર કહ્યા પ્રમાણે આપણા સર્વના જાણવામાં છે જે " કર્મ તેવું ફળ " મળશે પરંતુ તેમ છતાં આપણને

૪૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચોરી, પરસ્રી સેવન, અસત્ય બોલવા વિગેરેનું મન શામાટે થાય છે, તેનો ખુલાસો કરવો અત્રે જરૂરનો છે; તેનું કારણ એટલું જ કહી શકાય છે કે આપણામાં હજુ અશુભ કર્મને જીતવાની યોગ્યતા આવી નથી. કાઈ એવો સવાલ કરશે કે 'યોગ્યતા' તે શી વસ્તુ છે? તે યોગ્યતા આપણામાં જ રહેલી છે, કે આપણાથી ભિન્ન છે? તેનો જવાબ એટલો જ આપી શકાય છે કે તે આપણામાં જ છે. તે અમુક પ્રકારની આપણા દેહમાં રહેલી સત્તા છે, તેને આત્મ સત્તા કહે છે. તે સત્તા જ્યારે પ્રખળ થાય છે ત્યારે જ કર્મપર જય મેળવી શકાય છે. પરંતુ જ્યાં સુધી દુરઘોગ કરી ખાલ (પુલ્કગીક) સુખમાં મજા માણવામાં આવે છે, ત્યાં સુધી કર્મની સત્તા પ્રખળ થતી જાય છે અને આત્મસત્તા ઓછી થતી જાય છે. પરંતુ જ્યારે દેહપર તથા અન્ય વસ્તુઓપરથી મમત્વ ઉઠાવી લઈ સ્વાર્થનો પરિત્યાગ કરી જીવ જ્યારે સ્વાત્મામાં જ આનંદ માનવા લાગે છે, ત્યારે તેની આ સમ્પત્તિ મુશ્કેલીઓ પરાસ્ત થઈ જાય છે, અને તે વખતે તે આત્મા યોગ્ય અને સત્તાવાન થયો કહેવાય છે. આટલી હદે પહોંચવા સુધીમાં સમ્પત્તિ ઉઘમે કરીને જ સાધ્ય છે, માટે જ કહેલું છે કે સદ્ગુણ કરવો. જ્યાં સુધી કર્મનું જોર માણસમાં પ્રખળ હોય છે ત્યાં સુધી જ તેને એવી લાવના રહે છે કે 'લાવી' બનવાનું હશે તેમ બનશે પણ જ્યારે કર્મ સ્થિતિ પરિપાક પામી ગઈ હોય છે અથવા અદ્ય થઈ હોય છે, ત્યારે તેનું વલણ આત્મ નિરીક્ષણ તરફ થાય છે. તેની સ્વાભાવિક જ એવું સમજવાની ઈચ્છા થાય છે કે હું કાણ છું? આ સંસાર શું છે? આ જન્મ મરણની વિચિત્રતા શું છે? આ બધું કાના પ્રભાવથી જન્મ-જનન જાળ ચાલે છે? અને માફ કર્તવ્ય શું છે? વિગેરે બાબતોનો

વર્તમાન સમાચાર.

૪૫

વિચાર કરતાં તેને સ્પષ્ટ જણાય છે જ મોત એ વાતનો પ્રત્યક્ષ છે, સૌથી કાંઈ આવવાનું નથી, માટે યથાશક્તિ પરોપકાર કરવો અને પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરવો તેજ કર્તવ્ય છે માટે આ પ્રમાણે ઉદ્યમથી મોક્ષ મેળવવો અને અશુભ ઉદ્યમ કરી આત્માને ભારે કષ્ટ નહિ બનાવવો, તેમજ આ સંસારમાં પણ આપણી આખી જીવંતીને દુઃખમય ઉપાધિવાળી કરી નાંખી અશુભ કર્મથી લિપ્ત ન કરવી એજ આ લેખનો ઉદ્દેશ છે. તથાસ્તુ શ ભવતુ.

Shah Raichand Kasalehand.

Benares Jaina Pathashala.

વર્તમાન સમાચાર.

આત્માનંદ પ્રકાશના નવા તંત્રી.

અમારી આત્માનંદ સભાને અંગે પ્રસિદ્ધ થતાં આ આત્માનંદ પ્રકાશના તંત્રી મહુમ મી. મુલચંદ નથુભાઈના સ્વર્ગવાસને લીધે ખાલી પડેલું એ તંત્રીપદ મી. મોતીચંદ ઓધવજી જેમના લેખ આ પ્રકાશમાં હમણાં હમણાં પ્રસિદ્ધ થતાં હોવાથી સૌ કાઈ નામથી તો ઝાળખતા હશેજ, તેમને એ (તંત્રીપદ) સ્વીકારવાને આ સભાના આગેવાન સભાસદોએ આગ્રહ પૂર્વક વિનંતિ કરવાથી, એમણે એ તંત્રીપદ સ્વીકાર્યું છે. એ કારણને લઈને હર્ષ પ્રદર્શિત કરવાને અમારી સભાની એક જનરલ મીટીંગ મી. મગનલાલ ઓધવજીના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી. મીટીંગ મળવાનું કારણ કહી સંભળાવ્યા બાદ મી. મોતીચંદને લેવા માટે એ આગેવાન

૪૬

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

સભાસદોને મોકલવામાં આવ્યા હતા-જેમની સાથે મી. મોતી
ચંદ સભાના મકાનમાં દાખલ થતાં સર્વ સભાસદોએ એમને હર્ષ-
નાદથી વધાવી લીધા હતા. ત્યારબાદ આ સભાના એક આગેવાન
સભાસદ મી. વીરચંદ પ્રેમચંદ દલાલ જેઓ હાલની યુનિવર્સિ-
ટીની ઇળવણી લીધેલ હોવાથી વિદ્યાદેવીના પૂરા ઊપાસક છે
એમણે મી. મોતીચંદની લાયકાતની પ્રશંસા કરીને જણાવ્યું
હતું કે મી. મોતીચંદ જેવા આપણા પ્રકાશના તંત્રી મળવાથી
આપણે આપણને પુરા ભાગ્યશાળી સમજવા; કારણકે એઓએ
હાલના જમાનાને અનુસરી કાલેજની કેલવણી અને તેની સાથે
સંસ્કૃત ભાષાનું પણ ઘણું ઊચ્ચ જ્ઞાન સંપાદન કરેલું છે. તે પછી
મી. મોતીચંદે પોતે સ્વીકારેલું એ કાર્ય ઘણી ખંતથી ખજવી
આત્માનાંદ પ્રકાશને ચઢતે પદે લઇ જવાને માટે પોતાથી ખતતે
પ્રયાસ કરવાનું જાહેર કર્યું હતું; છેવટે પ્રમુખ સાહેબ પોતાનો અભિ-
પ્રાય દર્શાવતાં બોલ્યા હતા કે આવા વિદ્વાન નરરતને આપણા
માસિકના તંત્રી તરીકેનું માનવતું ઊચ્ચપદ સ્વીકારવાની ભલા-
મણ કરવામાં આપણે ઘણા બ્યાજબી છીએ અને એઓએ પણ
એ પદ સ્વીકારીને પોતાની લાયકાતને છાજતું કરી આ સભાને
આભારી કરી છે. જથી આપણે આપણો અભ્યુદય થયેલો સમજવો
જોઈએ. ત્યારબાદ એમને કુલહાર ગોટા આપી, પધારેલા ગૃહસ્થોને
ઉપકાર માની મીટીંગ બરબાસ્ત કરવામાં આવી હતી.

શેહર ભાવનગરમાં અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ.

ભાવનગરના જૈન વર્ગના ગૃહસ્થ અને મુખર્ધના કાપડન
બેપારી શા ત્રીભોવનદાશ ભાણુજીએ પોતાની માતુ શ્રી બાઈ

વર્તમાન સમાચાર.

૪૭

પાર્વતી ગયા ક્ષગણ માસમાં સ્વર્ગવાસ થવાથી તેની ઉત્તર ક્રિયા ધર્મક્રિયા પૂર્વક કરેલી છે આજકાલ ફરજિયાત રીતે દ્રવ્યનો મોટો ભાગ ઘણા માણસો ખર્ચે છે. પરંતુ મરનારની પાછળ કાંઈપણ ધર્મ ક્રિયા થઈ શકતી નથી. આ કનિષ્ઠ પદ્ધતિને દૂર મૂકી શા. ત્રીભો-જનદાસ ભાણુજીએ ઉભય પક્ષને માન આપી પોતાના સ્વર્ગવાસી માતુશ્રીની ઉત્તરક્રિયા પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી દીપાવી છે તેની પાછળ અઠા-ઇત્સવનો આરંભ કરી સાત દિવસ સુધી લઘુ સ્વામીવાત્સલ્ય અને એક દિવસ નવકારશીનું સ્વામીવાત્સલ્ય કર્યું હતું. અમે તેમને ધન્ય-વાદ આપીએ છીએ. અને બીજા શ્રીમંતો તેમનું અનુકરણ કરે એવી આશા રાખીએ છીએ.

શ્રી મુલચંદ સમારક ફંડ.

૭૩-૦-૦ આગળ ફંડમાં ભરાયેલા.

૨૫-૦-૦ પારી. દુર્લભદાસ કલ્યાણુજી. મહુવાવાળા મુંબાઈ.

૨૫-૦-૦ શા. દામોદરદાસ હરજીવન.

૫-૦-૦ શા. ઉજ્જમશી પોપટલાલ કુડી. દક્ષાસ મુંબાઈ.

૩-૦-૦ શા. ઉજ્જમશી માણુકચંદ દલાલ. ભાવનગર.

૭૩૧-૦-૦

નવા થયેલા મેમ્બરો તથા માસિકના કાયમી આહકોનાં નામ.

શા. જવેરચંદ ઈંદરજી. માસિકના કાયમી આહક.

શા. મોતીચંદ આધવજી.

બીજો વર્ગ

શા. વીરચંદ પ્રેમચંદ.

”

82

આત્માનાં પ્રકાશ.

*****

શા. પુરુષોત્તમદાસ ગીગાભાઈ.	બીજો વર્ગ.
શા. મુલચંદ કરશનજી દામજી.	”
શા. મોતીલાલ જુઠાભાઈ વાલજી.	”
શા. પરજીદાસ દીપચંદ.	”
પારી. દુર્લભદાસ કલ્યાણજી મહુવાવાળા હાલ મુંબાઈ.,	
શા. માણેકલાલ છગનલાલ.	”
સલોત. જગજીવન કુલચંદ.	”
શા. રતનશી હઠીશંગ.	”
શા. નાગરદાસ વલભદાસ.	”
શા. પરમાણુદ રામચંદ. ફેટોગ્રાફર.	ત્રીજો વર્ગ.
શા. દામોદરદાસ દીયાજી.	”
શા. અમીચંદ દીપચંદ ધર.	”
શા. ચુનીલાલ ત્રીકમજી હાક.	”
મણીઆર કુંવરજી ભીખા.	”

સાધુમુનિરાજે, પાઠશાળા, કન્યાશાળા, જ્ઞાનશાળા, લાયબ્રેરી
વિગરેને બેટ.

“નવતત્વનો સુંદર યોધ” એ નામનું પુસ્તક મૂળ અવચૂરિ અને બાષાન્તર સાથે અમારા તરફથી છપાઇને બાહાર પડેલ છે. તે ગ્રંથ ઉપર લખેલા ખાતાઓમાં તથા મુનિરાજને બાઈ ઉજમખાઈ તે શા. કાનજી કરશનજી શ્રી ધોરાજીવાળાની વિધવાએ કરેલ વીલના દ્રુટીઓ શા. પ્રભા-દરદાશ હરજીવનદાશ તથા શા. દુલભજી લક્ષ્મીચંદ તરફથી મજકુર બાંધના રમણીયે તેના જ્ઞાનખાતામાંથી ભેટ આપવાનું મુકરર કરવામાં આવ્યું છે. જેથી જોઇએ તેમજી અમારી પાસેથી મંગાવી લેવું. સાધુ મુનિરાજ રિવાય બીજાઓએ યોજેજનો ફક્ત એક આનો મોકલવો.

આ અંથ જૈન ધર્મનું જ્ઞાન મેળવવાને માટે અવશ્ય ઉપયોગી છે.

સુદર ટાઇપ ઉંચા કાગળ અને મજબુત બાન્ડીંગ સહીત વેચાણ
લેનાર પાસેથી રૂ. ૧-૦-૦ લેવામાં આવશે પોષ્ટેજ ૦-૧-૬ જુદું.

મંત્રી.